

Folketingets Sundhedsudvalg

Folketingets Sundhedsudvalg har den 23. september 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 764 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 764:

”Ministeren bedes oplyse hvilke krav der stilles for at en speciallæge kan blive praktiserende læge.”

Svar:

Enhver læge, der har opnået ret til selvstændigt virke, d.v.s. har gennemgået den kliniske basisuddannelse (”turnus”), kan i princippet etablere sig i en selvstændig praksis og tilbyde lægelige ydelser mod privat betaling. Lægen skal naturligvis overholde autorisationslovens krav om omhu og samvittighedsfuldhed og må f.eks. ikke påtage sig behandlingsopgaver, som lægen ikke konkret er kvalificeret til.

Jeg antager dog, at spørgeren sigter til betingelserne for at praktisere under den *offentligt finansierede praksissektor* som enten alment praktiserende læge i henhold til sundhedslovens § 60 eller som praktiserende speciallæge i henhold til sundhedslovens § 64.

For *alment praktiserende læger* kan jeg oplyse, at kravene for nedsættelse er fastsat i landsoverenskomsten om almen lægegerning mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn (RLTN) og Praktiserende Lægers Organisation (PLO).

Af overenskomsten fremgår, at en læge skal have tilladelse til at betegne sig som speciallæge i almen medicin for at opnå ret til at nedsætte sig i praksis i henhold til landsoverenskomsten.

For at en speciallæge i almen medicin kan nedsætte sig i praksis, skal vedkommende enten overtage en eksisterende praksis/praksisdel, eller få ret til nedsættelse af det samarbejdsudvalg, der i henhold til overenskomstens § 5, stk. 1, er oprettet i hver region. Der er således tale om en planlægning, som fastsætter, hvor mange praktiserende læger, der skal være i regionerne.

For *praktiserende speciallæger* fremgår det allerede af ordlyden i sundhedslovens § 64, at speciallægeanerkendelse er en forudsætning for at nedsætte sig i speciallægepraksis. Herudover er det fastlagt ved overenskomsten om speciallægehjælp mellem RLTN og Foreningen af Speciallæger (FAS), at en læge kan nedsætte sig som praktiserende speciallæge inden for i alt 21 specialer, jf. overenskomstens § 5, stk. 4.

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Dato: 27. oktober 2009
Sags nr.: 0907614
Sagsbeh.: SU-
MENR/Sundhedspolitisk kontor
Dok nr.: 109676

I henhold til overenskomstens § 23, stk. 1, kan en speciallæge tiltræde overenskomsten i forbindelse med en nynedsættelse eller ved overtagelse af en eksisterende praksis, som er i overensstemmelse med den i regionen fastsatte praksisplan.

En ansøgning om tilladelse til nynedsættelse forelægges for det samarbejdsudvalg, der er oprettet i hver region i medfør af overenskomstens § 6. Samarbejdsudvalget udarbejder på den baggrund en indstilling, hvorefter regionen træffer afgørelse om godkendelse af tilladelse til nedsættelse.

Både for alment praktiserende læger og praktiserende speciallæger gælder således, at der er tale om en offentlig kapacitetsplanlægning i regionerne, som fastsætter antallet af mulige praktiserende læger i almen praksis og de enkelte specialer. En læges kvalifikationer giver således ikke i sig selv ret til at praktisere for den offentligt finansierede praksissektor.

Med venlig hilsen

Jakob Axel Nielsen / Emil Niragira Rasmussen